

Šny-li spēwał,
Pitnje dželat,
Stromja cze
Šwójbny statok,
A twój šwjatok
Šradny je.

Sa staw špróžny
Najoj móžny
Lubosć ma;
Bóh pať šwěrnny
Pšes špar měrnny
Čerštwosć da.

Nječ ty spēwałš,
Šwěrnje dželatš
Wšědne dny;
Džeń pať šwjatš,
Dušči datš,
Wotpoczń ty.

S njebeš mana
Nječ czi kmana
Žiwosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wotšchem cze!

F.

Šerhike nježelike łopjena.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šmolerjez knihicziščežerńi w Budyščinje a je tam ša šchwórtlětnu pšedplatu 40 np. dostacž.

21. nježela po šwj. Trojizny.

Čej. 6, 10 - 17.

Duchowne wojowanje kšesćizijana.

Šo tym šo je šwjaty japoschtok Pawol w tymle šwojim lišće na Česistich hacž dotal wošebje wulkosć a krašnosć kšesćizijanskeho powołanja a š teho wukhadžaze pšihpšuschnosće rošestajal, šda šo, jako by jemu napošledku hišće naležaza wěž byla, kšutnje na to pokašowacž, šo š tym wotšknjenu kónž hižom dozpitny njeje. Teho dla napomina wón nětko k kšesćizijanskemu wojowanju, a šložuje woczi kšesćizijanow najprjedy na wulkosć a móž jich nješćeczelow, a pokašuje jim potom šwjate brónje, š kotrymž móža a dyrba kóždy czaš dobywacž.

„Wojuj dobre wojowanje wěry; šapšchimú wěczne žiwjenje, na kotrež tež šy powołany a šy pošnal dobre pošnacže pšed wjele šwědkami“ (1. Tim. 6, 12). Tak woła šwjaty japoschtok Pawol kšesćizijana pšezšo š nowa k wojowanju. A wón je tež prawy muž k temu. Šdyž jeho kšesćizijanske wumjelstwo na móžny mjecž šo šepjera-zeho pšedštaja, dha to bjes wotpohlada njeje. Pšichetož wón na žane wašnje k tajkim nješluschesche, kotšiz drubich k wojowanju wolaju, šami pať čzedža š nještrašneho měšta pšihladowacž. Wot teho dnja šem, hdžez jeho tón šnješ na drošy do Damaskona pšewiny a k šemi czišny, hacž do škónčjenja šwojeho žiwjenja je wón wutrobity a nješpróžnivy wojowar ša šwojeho Boha byl a šmėžišche bjes šamokšwalby wušnacž: „Ša šym šo

dobre bėdženje bėdžil, ja šym wěru džeržal; na to je mi wotpołożena kóna prawdosće“ (2. Tim. 4, 7. 8.).

Tola je to š žyła nušne, šo wojujemy? Nješšmy jako kšesćizijenjo Boži lud, wot Ješuša Šhryštuša warbowany a dobyty, pod kotrymž šmy nětko w kraleštwje mēra žiwi a kotremuž jako šwojemu mērnemu šersćezze we wěrye šlužimy? Wščať wón šwojim pšchwoła: „Mēr wam wostaju, šwój mēr wam dawam“. A tola do jeho kraleštwja nješšchidžemy a na jeho Bóškim mērje džel nješerjemy, jeli nješšmy prjedy w šwjatej wójnje štali a w horžych bitwach šo bėdžili wo wěczne šbože šwojich dušchow. Ššwoje kraleštwjo je našch šnješ Ješuš Šhryštuš po czežkim bėdženju a hórškim czerpjenju šałożil, teho dla njemóžemy tež my hinať hacž pšes horze wojowanje wěry do njeho šańcž.

Našchu prawych- a šbóžnyčezinjazu wěru pať čzedža nam móžni a štrašni nješćeczeljo rubicz a naš š tym wo našchich dušchow šbóžnosć pšchinyšć. Teho dla mamy jim w twjerdej wěrye napsćeczimo štač a š nimi hacž do křwě wojowacž.

Prěni tyhle nješćeczelšow je cžert še wščemi wot Boha wotpadnjenyymi ššymi duchami, kotrychž japoschtok „šerschtow, móžnych a knježich šwěta“ mjenuje a kotšiz w šwětnej cžemnosći knježa. Wón je š nimi jako Boži pšćeziwnik nješćeczel Božeho kraleštwja a wščech wěrjaznych, kotrychž čze k štemu šawješć a do štaženja štorčicz. Pšchi šwojich nabbėhanjach naložuje wón porno wulkej možny tež došć lešnosće a pyta, kaž Pawol praji, še žehliwymi ššipami špytowanja w naš plomjenja hřěcha šahoricž.

Druhi njepšhecžel, kotryž chze nam jako czertowy pomoznik našču wěru rubicž, je šwět, to rěka, bjesbóžne a njewěrjaze człowjeftwo. So by naš jašo k šebi pschijněšło a porno njemu njewěrjazych ščiniło, nałožuje wšchelake šrědki: móž, šty pschiklad, lešč, pscheczelné wabjenja atd.

A tak rěka tšeczi njepšhecžel naščeje wěry, pscheczivo kotremuž mašch wojowacž, kotrehož dyrbišch njepšhestajnje wobkedžbowacž a kotryž je najštrachnišchi, dokelž ma šwoje šydló w naš šamych? To je našče czěło, kotrehož wola je šla wot mlodoščje. „Čžěło požada pscheczivo duchu, a duch pscheczivo czělu“ (Gal. 5, 17). Čžěło je hrěščna natura, hrěch w naš; tošamo wojuje štajnje pscheczivo duchu, pscheczivo bójštemu žiwjenju, kotrež je šwjaty Duch w naš płodžil. Šsrjedžiščječo tuteho duchowneho žiwjenja pak je wěra; teho dla je našče czěło tež njepšhecžel wěry a pyta nam ju rubicž.

O běda nam, chzyl šwojej woczy šandželicž, šo njetrjebali žaneho njepšhecžela wohladacž! Ale runje tak běda nam, hdyž šo do wojowanja podamy a nimamy žanych prawnych brónjow! Šchit š drjewa žehliwe šchipy šapala; a drjewjane mjecze dawaju šo jeno hólčatam k hracžu. Šastarške ludy wěrjachu, šo běchu jich narodni rjekojo š brónjemi, wot bohow šamych šowanymi, wobronjeni a teho dla njepšcheminjomni. Šlejče, te brónje, kotrež nam šwjaty Pawoł pošticža, šu wot wšchehomóžneho Boha šhotowane; šchtóž te nošy, njebudže šhubjeny.

Našče žiwjenje je wojowanie; duž mozujmy šo ššchješčijanškich šwjatych brónjow, kotrež k dobywanju trjebamy. Wošylimy šo w tym šnješu w možu jeho šylnošče; pschetož „móž našča dobyč njemóže, my šmy š nej jara šlabi“. Woblecžmy šo žyłu brón Božu, šo mohli šwojim móžnym njepšhecželam šrucže napšhecživo štač a derje wobštač. Štejm štwjerdže, wopašani š prawym pošnacžom wěrnoščje a woblecženi šabat prawdoščje, kotruž dozpijemy, hdyž šo ššchryštušoweje šašlužby mozujemy. Wobujmy šo šščórnje, šo bychmy hotowi byli, ewangelion měra šoždy čžaš pošnacž a pschpowjedacž. Wšchede wščem šapšchimimy šchit wěry, kotryž nam Pawoł w njenje našcheho Boha pošticža; wón dyrbi naš šitacž pscheczivo žehliwym šchipam šleho njepšhecžela. A wšmimy šlobuš šboža, to rěka, tu wěštošč, šo mamy w ššchryštuš duchowne šbože a šo junu w nim tež wěčne šbože doštanjemy. Šščóžnje wobronimy šo š mjecžom Duchu, kotryž je šłowo Bože. Šónle na woběmaj šolomaj wótry mjecž nam šwjaty Duch, daricžel Božeho šłowa, tak-rjez do rufi dawa, šo bychmy š nim šleho njepšhecžela po ššchryštušowym pschikladže wotražecž mohli. Wšchetož Bože šwjate šłowo je ta brón, psched kotrež šty duch ženje njewobšteji.

Blonik š našcheho čžaka.

Njedžela bě, a šwony šwonjachu, ludžo džěchu rjenje wupššcheni š njedželštimi drašdami še mšchi. Wěšče pak wo wšy człowjek, kiž bě žadławe žiwjenje wjedł, a bě hrěšnik psched Bohom a człowjekami, šón šacžu tež žadanje po Bošu a po wodacžu šwojich hrěchow, ale njeměšče wot šwojeho bjesbóžneho žiwjenja njedželšteje drašty wjazy na šwoje czěło, šo mohł do žyrtwy hieč, a bě jemu tež šatrach pschicž, dokelž bě tak dołho Boha a jeho šłowo šazpil, tež šo boješče, šo šnano ludžo š porštom na njeho pošča.

Šako běchu nětk wšchitzy w žyrtwi, pschindže tež wón mjelčo a štupi psched žyrtwine durje a pošluchasche na rjane špěwanje ššromadžimy, na předowanje a modlitwu; jeho hrěchi pak jeho wobškoržowachu a šatamachu, tak šo wón wonkach psched durjemi na šwojej koleni pany a še šyšowatymaj woczomaj šdychny: Božo, budž mi hrěšnikkej hnadny!

Šawěrnje, ja praju wam, šón bě w prawej žyrtwi pobyl, a džěšče prawy domoj psched mjele druhimi, kiž nutškach šo modlachu a špěwachu. Šuf. 18, 10—14.

Duchowne brónje kšchješčana.

(Šef. 6, 10—17.)

Božu brón šo woblecžče,
Džeržče štwjerdže šhorhoj ššchija,
Šo wam šywa dobyče,
Šdyž šo njepšhecželjo bliža;
ššchryšta ššchiz budž wašch paně,
Šón wam jašni čžemnu čžě.

Božu brón šo woblecžče,
ššrucže šapšchimicže ššchit wěry;
Š nim wy hašchecž móžecže
Šahle ššchipy nimo měry,
ššotrež šty duch wutšela
Na šoždeho ššchješčana.

Božu brón šo woblecžče,
ššwoje šedžby wopašajče
Š wěrnoščju, kiž š njebja je,
ššlobuš šboža šebi štačje;
ššošylacže šo we Bošu,
ššoždy njech je hotowy.

Božu brón šo woblecžče,
ššabat prawdy ššožče na šo,
ššščórnje šo tež wobujče,
ššwjna hrošy pschezo šašo;
Duž mjecž Duchu pschimajče,
šškotryž šłowo Bože je.

Božu brón šo woblecžče,
ššmóžny njepšhecžel wašch štama,
šškotryž šnježi w čžemnocže,
ššnad wami šej pyta prawa;
ššwón wam móže ššožnošč wjacž,
ššochžecže š nim wojowacž.

Duž nětk ša brón pschimajče,
šškiž wam špožči Boža hnađa;
Š njepšhecželom wojujče,
ššacž wón pscheminjeny pada,
ššdha wam šywa hnađa mšda:
ššpalma, šštróna njebješta!

K. A. Fiedleř.

Rak džiwuje Bóh pomha.

Štary nan, džělacžel na wšy, měješče ženjenu džowku w bližšchim měščje, kotrež bě Bóh mašcho šynka wobradžil. Džěd wješlejšče šo jara, jako tu wješelu powješč došta a pschindže nětk čžim huščišcho do šheže šwojeje džowki. Šunu, hdyž bě štary džěd šwoje wšchědne džěło došonjal, šajšyšta šo jemu po tym džěščju, a njenamaka tež přjedy měra, doniž njewobšamny, šo do města pošndže. Šwón pschindže ššetro pošdže k šwojej džowzy a žadašče šebi to džěčatko; ale džowka prajesche, šo hižo wonka w šomori špi a šo móže jo jutšje rano wokošchicž. Džěd pak njepšchesta rěčecž, doniž džowka šynka mjerjaza wubudži a džědej pschijnješe. Ššedom bě jeho na koleni šadžil a čžumpacž šapocžal, našta wonka wulka hara a wulki wrjěšot; a hdyž tam pohladachu, bě šo pošwjercha dele šypnyło a šolebku žyle rošlamalo. — Štaršchjej a džěd ššchlynych ruzy a wšchitzy ššjo džakowachu šo Bohu ša džiwne wumoženje lubowaneho šynka.

13. Tehdom postróženi a satrascheni rostoržechu woni swoje drafty, kaž běšče nan tehdy činił, hdyž běchu jemu Josefowu pišamu hufnju póbłali — niz jenož, so maja něhdusche bratrowe twychnosće pscheczerpicz, ale tež Satubowe stróžele, jemu psches nich nahotowane, maja na šebi hamych šhonicz, so by šo jim šarunanje dostalo po wschej prawdže; a šawjasawšči šebi šwój mēch, položī kóždy šwoje brēmjo na šwojeho wóšła a wrócžichu šo šašo do městā, so bychu wscho š Josefom dojednali.

Bychu-li woni hiščeže tamni byli, kaž běchu byli psched 22 lětami, dha bychu šo bóršy se wschēm wujednali, a š hrosnym wješelom Benjamina wostajiwšči w domownikowej mozy bychu ššli šwoje pucže. Psched nanom pak bychu měli šprawne šwēdomnje, prajizy: „Šlej, tak je tón činił, kotrehož šy štajnje bóle lubował dnžli naš. Šrosne paduchštwō škucžiwšči je naš wošanbíl a wchón twój dom!“

Šak wažene pak bu Josefowe wuspytowanje, šak hórki by mohł wukhód ša Šakuba byč, bychu-li bratšja Benjamina wopuščžiwšči bjes njeho domoj čzahnyli, njeby-li Bóh wscho š lepšchemu šwjedł, to je nimale jašne. To drje je tež bylo, šštož je Josefa pohnuło, šo je špytowanje, š kotrehož šu bratšja š šwalbu wuššli, nětkole škóncžil, dawšči šo jim špóšnacž. Šrosumicž drje tež móžemy, bychu-li bratšja Josefej Benjamina wostajiwšči, domoj šhwatali, šo by Josef šwojeho bratra w Ešgyptowškej pošbēhnył, potom pak tež nana do Ešgyptowškej šawołał.

Alle bratšja šu nětkole žyle pschetworjeni, wopravdže šbudženi. W nowym hórkim špytowanju, kotrež jich podešdže, špóšnaju runje, dokelž nješšu to škucžili, čehož dla jich winuja, šud Bóži; a dokelž nětkole Benjamina tónle šud jich dla šobu podešdže, a Bóže njewjedro šo runje nad jeho hłowu, nad hłowu njewinowateho, wuhrimo, dha njechadža jeho nihdy na nihdy wopuščžicž, ale čžedža prošecž, šo by byl puščženy, a bychu-li šami woni wschitzy ša njeho byčž měli njewołuizy.

(Šofracžowanje.)

Wón budže jehnjata do šwojegu rukow hromadžicž a je na šwojim klinje paščž.

Šesaja 40, 11.

Šako biskop Šeber w małym wóžku lěta 1726 wot Šaleutty do Madraša čžehnjese, běšče na kóždi šhorowata žona š džěščom šobu, kotrež pak bóršy wumrije. Biskop pschebnywasche š wjetšča w štwicžny šrudneje maczerje, trošchtowasche ju a modlesche šo š njej. Dokelž pak šo wona nje móžesche špokojicž, powjedasche ji wón tajkele pschirunanje, kotrež bē tež jemu něhdy š trošchtej škuzižo: „Šedyn wówčez wóžarowasche šmjercž jeneho džěščža, a škoržesche wóšebje teho dla žalóšnje, šo je jemu šmjercž runje to najlubšče wšala. Ša jene dobo štejesche žušnik, doštojnšy na pošhladanje, psched nim, a šiwasche jeho, š nim na polo hičž. To bē w nozy, žane šłowčžo njebu rēcžane, doniž š šadlej wówzow nje-pschindžeshtaj, hdyž žušnik takle pocža rēcžecž: Šdy byščeže šebi š tuteho šadla jehnjatow jene wubracž šmēli, byščeže šebi wěščže najlěpsche a najrješšče wšali. Šak móžecže teho dla morkotacž, šo šym šebi ja, tón došry paštyr wówzow, wot tych, kotrež wy ša mnje wocžehnjecže, to šame wubral, kotrež bē ša moje šadło we wěščnosći najpschisťojnišče? Ša to šhubi šo žušnik, a nanowa wutroba čžujesche šo bohacže trošchtowana.“

Šdžež je wasch šchaz, tam budže tež wascha wutroba.

Šufasch 12, 34.

Šako Šotsdamški předar Šendrich Š Schubert junu se šwojim kralom Šjedrichom Š Wylemom I. pschi bližže šedžesche, pschisťupi škelē a prošesche wo dowolnosć še šellowanju. Někotsi pschi bližže bēchu ša dowolenje, drušy pschecžiwō temu. Ša to wobrocžī šo kral na předarja a džesche: „Š Schuberto! šštoha wy š temu prajicže?“ Tón wotmolwi: „Ša runje na to myšlu, hdy bych w tej šekliji wumrijeł a psched Bóžim trónom prašchany byl. Š Schuberto, š wotkel pschindžesč? hačž bych ja š wješeloscžu prajicž mohł: Š šeklije!“ Duž džesche kral: „Nē, w šekliji šo mi tež wumriječž njecha; wotpošacže tych ludži.“

Ššto šamoža maczerne šylšy?

W horzym kraju, š polnju wot naš, w Šfrizy, bē w šastarškim čžahu, psched nětotrymi štami lětami, pobožna macž, Šlonika ji rēfachu, bē š wudowu, a mějesche jenicžkeho šyna, Šawšchtyna š njeonom. Tónle mlodženz šapadny pak do wrótneho žiwjenja, runje kaž šhubjeny šyn w bibliji, a jeho wutroba bu pschi tym šacžemnjena a jeho pucž blašny, a šdasche šebi něššto wulke w šwojej wrótnosći. Šeho macž pak šrudnje na njeho plakasche a žalóščesche, šo jeje šchēdžiwē wložny se žalóšču do rowa pschijeke a wobrocžī šo w tajkej nušy š temu šnješej š wjele proštwami a šylšami, teho runja pyšasche tež radu a pomož pola bōžnych ludži, a pschindže š jenemu biskopej, prošesche jeho a džesche š njemu: „Nēcž wšchaf š mojim šynom, hačž mohł jeho wot jeho bludneho pucža šašo na prawy pucž pschiwjesčž.“

Alle biskop ji wotmolwi a džesche: niz tak, twój šyn je něč naduty a na šwoju nowu mudrosčž šo hordži, wón budže šwojej wušči psched mojej rēcžu šatylowacž; daj jemu hičž, nješšeshtan pak teho šnješa prošecž, tón jeho wobrocžī a šašo pschiwjedže w šwojim čžahu. Š tym pak šo nje móžesche maczerne wutroba špokojicž, ale wona hiščeže biskopa junu prošesche, a šlecži ras prošesche š wjele šylšami a džesche: „Šnježe, wuššych moju proštwu a rēcž š mojim šynom!“

Wot tajšej maczerneje lubosče bu biskop jara hnuty a džesche š njej: „Dži trošchtna domoj, pschetož móžno njeje, šo mohł twój šyn, tak je šylšami namacžany, šhubjeny byčž.“ Š macž wuššewichu tajke šłowa a wrócžī šo trošchtna domoj.

Šta pak šo po wjele dnjach, kaž bē wērika a prošyla bjes pschestacža, tak šo móžesche wot šwojeho šyna š wješeloscžu prajicž: „Štón mój šyn bē morwy a je šašo wóžiwil, wón bē šhubjeny a je šašo namatany!“

Š tón Šawšchtyn (Š Augustin) je potom byl š najwóšebnišchim škuzomnikom žyleje ššesčžanšesje žyrkwje w šwojim čžahu. Wón šo narodži jako šyn šhudeju šarsšej w Šagaszi, małym městacžku w Šfrizy a wumrije jako biskop ššesčžanšesje žyrkwje we wulkim měščje Šipowi.

Wšchelake š bliska a š daloka.

Ššrijedu tydženja mějesche šerbšta předarška šonferenza šwoje našymšte ššhadžowanje. Šimale wšchitzy šastojnižy bratšja bēchu šo dopošdnja w 10 hodž. we winowej šicži šesšli. Šasch luby pschedšyda, šnješ šarať ryczer Šakub, š nutrnej modlitwu našche ššhadžowanje wotewri. Š radošču šo na to špomni, šo lěšba ššjo šerbšzy duchowni psches Bóže žohnowanje šwój 25 lětny šastojniški jubilej šwjecža. Šasšta žyrkwinska galerija šo dale wudawa a tež nadžijomnje našcha Šužiza šo bóršy čžiščecži. Bóle šwješelaze pak je, šo mamy wotpošlad, štamšny našchich šerbšlich wóšadow w šerbškej rēcži wudacž psches našche šnišowne towarštwō. Dokelž šnješ duchowny Šomasška džiwajo na šwoje wóššerne šastojništwō jako šarať w Šudestezach šoburedaktorštwō „Šišionškeho Šóšła“ škoži, je pschecželniwje šnješ duchowny Šikela na šo wóšmje. Ša pschedšydu luth. šniš. towarštwā šo šnješ šarať Šólcž š Šudyššinka wušwoli. Šdyž je šnješ šarať Šakub wšchitke čžěšnosče towarštwā š wulkej woporniwosću wuššadkowawšči a wšchitko nanajlěpje šarjadowawšči dla wulkeho džēla wot pschedšydstwa wrócžo šupil, škuscha jemu nutry nješapomnity džaf našcheho towarštwā. Ššwjedžen šwonšowneho šišionštwā položī šo po dlějšchim wušradžowanju do Šrodžiščecža, hdyž šo w bližšchich tydženjach nowy Bóži dom dotwari a čže šwonšowne šišionštwō w pschichodnym lēcže jako hoščža pschecželniwje witacž. Šo wšchelach šnutštownych naležnosćach našchich šerbšlich wóšadow a jich duchowneho žiwjenja šo roščecžowawšči rošendžechmy šo po bratrowškim hromadžebycžu w nowym pschekšwēdcženju, šajke bohate žohnowanje mamy w šaškim bratrowškim ššenocženju.

Šnješ duchowny Šowu š Šłótow je šo šašdženu njedželu jako pomožny duchowny w Šudestezach psches šnješa wuššescheho žyrkwineho radžicžela Šeiera ordinirowal a šwjedženšzy šapofasal.

Šjedželu 19. oktobra šwjecži ewangelišto-lutherški Bóži šaschčž šwój přeni šwjedžen w Šudyššinje. Šopošdnju w 5 hodž. budže šemschenje w Šarišnej Šarcžinje žyrkwī, na kotrymž budže šuperintendent Šhežor š Šadeberga předowacž. Še wječžornej šhromadžišnje w „Šěšym šonju“, šo w 1/2 8 hodž. šapocžazej, budžetaj šnješaj duchownaj Šroža je Šory a Ššarschmidt š Duga rēcžecž.